

Slovenske skupnosti

Čimveč glasov za SLOVENSKO SKUPNOST!

Točno pred desetimi leti — jeseni 1962 — je nastal važen preobrat v življenju slovenske narodne skupnosti v Italiji. Takrat so za občinske volitve v tržaki občini prvič na osnovi modernega programa skupno nastopile in se uspešno uveljavile vse narodno in socialno čuteče sile, iz katerih je potem kmalu visoko pognalo nenadno mestljivo drevo — Slovenska skupnost.

Slovenska skupnost si je s svojim delom, ki je bilo vse od prvih let izredno intenzivno in je moralo po smrti fate morgane o Svobodnem tržaškem ozemlju orati ledino ter ustvariti novo samobitno programsko osnovo, ustvarila zavidljiv ugled in položaj. Na razpotju med fratelančno asimilacijo z mikavno in zapeljivo vabo o nesebični podpori takoimenovanih naprednih italijanskih sil ter med vsestransko samobitno in kulturno avtonomijo, se je Slovenska skupnost odločila za težavnejšo, a pravilnejšo samostojno pot. Uspeh ni izostal. Strune, na katere je uglasila svoj program Slovenska skupnost, so bile tako pristno naše in slovenske, da je njihov glas odjeknil v strunah in srcih vseh zavednih Slovencev. Danes si Slovenska skupnost lahko s ponosom lasti očetovstvo nekaterih idej in načel, ki vse bolj postajajo kri in meso ter last vse slovenske narodne skupnosti v Italiji. Te ideje so med drugim: lastna demokratično razvejana samobitna slovenska politična organizacija, nastopanje Slovencev v prvi osebi, torej kot narodno - politični osebek ali subjekt navznoter in navzven, medsebojna strpnost, sodelovanje z drugimi v bistveno važnih vprašanjih, obstoj enotnega slovenskega kulturnega prostora, boj proti razlaščenju slovenske zemlje, ki jo požira industrijski in urbanizacijski moloh, zahteva, naj matična domovina kaže enako razumevanje za vse v zamejstvu živeče in delujoče, demokratično razvejane člane in organizme naše narodne skupnosti in podobno.

Tako je torej Slovenska skupnost v Italiji postavljala na dosedanem miselnem - načelnem, idejnem, moralnem, pravnem in političnem bogastvu ter zgodovinskih izkušnjah sloneča načela za utemeljevanje pravice do našega narodnega obstoja in razvoja ter vsega, kar iz tega izhaja, kakor tudi za naše odnose do večinskega naroda. Toda ko se svet okoli nas zviija iz zgodovinske obremenjenosti in išče svoje mesto v nastajajoči novi stvarnosti, skuša tudi Slovenska skupnost držati korak s

časom ter poleg narodnoobrambnega in narodnoohranjevalnega boja za obstoj slovenske narodne skupnosti v Italiji, ki je njena prva naloga, sodelovati pri iskanju izhoda iz sedanje splošne stike človeštva, pa naj gre za svetovni mir, nasilje, terorizem in tepizem, ali za podporo sindikalnemu gibanju, za pravice delavcev, ozdravitev gospodarstva, pobijanje draginje, novo zdravstveno in davčno politiko, reševanje stanovanjskega vprašanja, ohranitev kupne moči plač, pokojnin, malih prihrankov in podobno. Še posebej je treba tu omeniti pošastno oživljane in od oblasti preveč tolerirano delovanje našega smrtnega narodnega sovražnika — zloglasnega fašizma. O podrobnem programu Slovenske skupnosti za tržaške občinske volitve bomo še spregovorili. Grozljiva fašistična pošast pa je tako predrzna in nevarna, da se moramo že v misli nanjo zdramiti in združiti vse svoje sile za boj proti njej. Poleg drugega je močno orožje v tem boju glasovnica. Glas, oddan za kandidate na listi Slovenske skupnosti, je tudi glas proti fašizmu!

Za te volitve se predstavlja Slovenska skupnost volivcem z nekaterimi novimi

prijemi v duhu časa in modernega razvoja. Sebi in vsem Slovincem hoče še bolj naviti uro naše narodne moči in življenjske sile in ga vliti slehernemu Slovincu, predvsem pa mladini, da bo biti Slovenec zanj vedno privlačno in ponosno. Vsi rojaki naj se v tem važnem trenutku zavedajo, da jim Slovenska skupnost nudi tisto, kar si tudi sami najbolj želijo: skupno narodno streho, enotnost, da bi si vsi pomagali, se razumeli in se radi imeli, da bi se naši politični in izvoljeni predstavniki skrbno zanimali za splošna slovenska in njihova posebna vprašanja, jih spremljali ter jim pomagali po načelu vsi za enega, eden za vse. To je tista skrivnostna sila, ki je na temelju vsem razumljivega programa Slovenske skupnosti pognala to našo skupno organizacijo kvišku v močno drevo, ki zna kljubovati viharjem ter kraški in laški burji.

Ta organizacija mora postati še močnejša, da bo lahko opravljala vsak dan težje naloge. Prepričani smo, da bodo zavedni slovenski volivci to razumeli in pri volitvah 26. novembra glasovali sami ter pridobili druge za listo Slovenske skupnosti.

Volivci Volivke

TO JE NAŠ VOLILNI
ZNAK V TRŽAŠKI
OBČINI

znak zavednih Slovencev, ki poznamo pomen samostojne afirmacije Slovencev na političnem področju.

S tem znakom ponosno, pogumno in vztrajno naprej!

Prečrtajte ta naš znak na volivni glasovnici!

Naš znak je zadnji na levi strani glasovnice

Z občnega zbora Slovenske skupnosti

Pogumno v novo desetletje!**UVODNE BESEDE PREDSEDNIKA HAREJA**

Dne 8. oktobra je bil v Finžgarjevem domu na Opčinah redni letni občni zbor Slovenske skupnosti. V svojem uvodnem poročilu je predsednik Sveta Slovenske skupnosti dr. Zorko Harej obširno spregovoril o delovanju Slovenske skupnosti, pri čemer je predvsem naglasil cilje, ki jih ima ta slovenska politična organizacija.

»Slovenska skupnost — je med drugim dejal — je edina med tukajšnjimi strankami, ki ima za prvi in edini cilj slovenske interese, gmotni in duhovni blagor slovenskega človeka. Druge stranke, kjer so tudi organizirani Slovenci, se sicer zanimajo za problematiko Slovencev in jih včasih dejansko skušajo rešiti in braniti, a to samo na drugem mestu in posredno. Slovensko vprašanje je pri njih podrejeno strankinim koristim«. Dr. Harej je nato potrdil pravilnost samostojne poti v politiki, a je tudi naglasil, da je prav tako potrebno imeti stalne stike z drugimi političnimi silami, da mora biti Slovenska skupnost zasidrana v današnji stvarnosti, odprta vsem miselnim tokovom in naprednejšim smerem. Govornik je nadalje poudaril koristnost stikov z odločujočimi političnimi organi Republike Slovenije, ker nas z njimi veže skup vrednost.

REFERAT POLITIČNEGA TAJNIKA ŠTOKE

Politični tajnik Drago Štoka je v svojem poročilu podrobno orisal delovanje Izvršnega odbora Slovenske skupnosti v zadnji mandatni dobi, pri čemer je poudaril, da se je Slovenska skupnost stalno soočevala ne le z narodnostno, ampak tudi s socialno, gospodarsko in sploh družbeno problematiko vseh tržaških Slovencev in vsega tržaškega prebivalstva. »Z zadovoljstvom smemo ugotoviti — je med drugim dejal govornik — da smo Slovenci na Tržaškem, skupno z goriškimi Slovenci in z rojaki v Beneški Sloveniji ter Kanalski dolini, res živa slovenska skupnost, polna življenjske sile, ki se polno zaveda svoje lastne biti. Odločno daleč smo torej od pobožne želje vseh tistih, ki bi radi, da bi bili le ljudstvo, ki govori drug jezik in goji le svoje tradicije in folkloro. S svojim delom pa smo tudi jasno dokazali, da nismo noben narodnostni rezervat in da nas je zgodovina izoblikovala v občutljivo, delavno, življenjsko celoto«.

Dr. Štoka se je nato spomnil zadnjih šovinističnih napadov na koroške Slovence, pri čemer je naglasil, kako smo »vsi Slovenci v zamejstvu, zlasti zadnje čase, ujeli močan dih življenja, zaradi česar si šovinisti zaman trdijo, da bi zatrli našo voljo do življenja z razbijanjem in mazanjem tistih nekaj revnih dvojezičnih napisov, ki so bili postavljeni po mnogih letih moledovanja in protestov«.

Ko je politični tajnik podrobno razčlenil delovanje Slovenske skupnosti, je ponovno potrdil veljavnost načela, po katerem je Slovenska skupnost pripravljena sodelovati z drugimi političnimi organizacijami pri vseh pobudah in akcijah, ki imajo za cilj uveljavitev ter zaščito slovenskih narodnostnih pravic ter koristi. V tej zvezi je omenil delo pri sestavi skupne spomenice za predsednika italijanske vlade Colomba, prizadevanja za sprejem pri ministrskem predsedniku in udeležbo pri spre-

jemu samemu. Drago Štoka je dalje omenil skupno izjavo ob ljudskem štetju leta 1971 ter končno ponovno poudaril pripravljenost Slovenske skupnosti za sodelovanje pri skupni gradnji slovenske zamejske bodočnosti.

Tej splošni politični usmeritvi Slovenske skupnosti pa ni prav v nobeno oviro njeno sodelovanje s strankami leve sredine na upravni ravni. Slovenska skupnost je svojo vlogo v okviru leve sredine opravila častno in v skladu s splošnimi zamejskimi koristmi, čeprav je bilo treba sproti premagovati marsikatero težavo. Leva sredina na Tržaškem je tudi po zaslugi Slovenske skupnosti ohranila in še okrepila svoj ljudski in protifašistični značaj, kar je med drugim prišlo do izraza na veliki protifašistični manifestaciji decembra leta 1971 v Trstu, ki jo je priredila tržaška občinska uprava.

Stalna programska točka Slovenske skupnosti je bila — je nadaljeval dr. Štoka — vzpostavitev resničnega dialoga z matičnim narodom. V tej zvezi je omenil prvi uradni obisk predstavnikov Slovenske skupnosti pri Socialistični zvezi delovnega ljudstva Slovenije v Ljubljani dne 3. septembra 1971, čemur je sledilo še srečanje v Lipici dne 5. julija 1972. Pri vseh teh stikih vodi Slovensko skupnost globoko prepričanje, da imata matični narod in zamejstvo toliko skupnega, da bi ne smelo biti težav za odkrit dialog in sodelovanje, kolikor pač sodi v pristoynost obeh strani. »Večkrat smo že poudarili — je dejal Drago Štoka — da zamejstvo laže diha, če čuti moralno podporo matičnega naroda: prav tako pa matični narod pridobiva na ugledu in trdnosti, če ima navzven oporo v zamejstvu. Prepričani smo, da bomo kljub določenim težavam lahko nadaljevali z začetim delom in ustvarili ozračje globljega dialoga, čeprav obstajajo razlike, kar zadeva področje idejnega sveta ter obliko političnega udejstvovanja zamejskih Slovencev. Nit, ki nas povezuje z matičnim narodom, je namreč preveč močna, da bi jo lahko pretrgali, saj pelje ta nit iz zgodovine preteklosti v zgodovino bodočnosti«.

Stopnja sodelovanja Slovenske skupnosti z ostalimi sorodnimi slovenskimi političnimi organi-

zacijami v zamejstvu je po mnenju političnega tajnika zadovoljiva. V tej zvezi je pozitivno ocenil volilni sporazum s tržaško SDZ in Slovensko levico za bližnje občinske volitve v Trstu, obširno pa je spregovoril o skupni akciji Slovenske skupnosti, SDZ iz Gorice in iz Trsta proti nadaljnjemu razlaščenju slovenske zemlje. Vse omenjene politične organizacije menijo, da nenehne razlastitve zamejskim Slovincem ogrožajo narodni obstanek. Zaradi tega so pristojnim oblastem obrazložile vso narodnostno, socialno in gospodarsko problematiko razlaščenja, pri čemer so zlasti naglasile, da odločno nasprotujejo tistemu delu državnega zakona št. 865 iz leta 1971, ki določa povsem krivičen postopek za razlaščenja zemljišč. Slovenska skupnost in ostale slovenske politične organizacije se sicer strinjajo, da je treba poskrbeti za hitro in kolikor mogoče poceni gradnjo stanovanj za delavce; odločno pa nasprotuje takemu tolmačenju zakona, po katerem se predvidevajo smešno nizke odškodnine ne samo za gradnjo ljudskih hiš, temveč za vse tiste objekte, ki so proglašeni za javno koristne. Po tem tolmačenju bi namreč slovenska narodna skupnost v nekaj letih utegnila biti hudo obubožena, saj bi za ceno smešne odškodnine zgubila enega glavnih virov življenja, to je lastno zemljo. Drago Štoka je omenil odločno intervencijo pri predsedniku deželne vlade Berzantiju, pri vladnemu komisarju in pri drugih predstavnikih oblasti ter opozoril, da so slovenske politične organizacije tudi prišle na dan z lepakom, ki je že imel svoje učinek. Zaradi tega Slovenska skupnost z velikim zanimanjem čaka na pravdorek ustavnega sodišča, ki bo moralo razsoditi, ali je ta zakon ustaven ali ne.

Politični tajnik je v nadaljevanju poročila omenil prizadevanja Slovenske skupnosti za beneškoslovenske izseljence in za uveljavitev narodnostnih in socialnih pravic naših rojakov v Beneški Sloveniji. Naglasil je, da je bila Slovenska skupnost stalno prisotna vselej, kadar je bilo treba zavzeti neko stališče, pa naj je šlo za protest proti najavljenemu procesu proti koroškemu študentu Marjanu Šturmu, proti skrunjenju slovenskih spomenikov kot splošno proti oživiljeni dejavnosti novih in starih fašistov.

Iščimo predvsem, kar nas druži

Drago Štoka se je zadnjem delu svojega govora spomnil 25-letnice, odkar je bilo na Tržaškem obnovljeno slovensko demokratično politično gibanje, katerega glavna oznaka je avtonomna slovenska politična pot. »Danes živimo v drugačnih okoliščinah — je dejal govornik — ko vsi skušajo najti to, kar nas druži, vendar pa puščamo, kar nas razdvaja. V skladu s tem se Slovenska skupnost izogiba cenim polemikam, ker se zaveda, da bi te utegnile imeti posledice, nad katerimi bi se veselili samo nepoklicani. Volja po enotnosti je namreč preveč močna, da bi jo lahko ošibile takšne ali drugačne polemike. Danes poglobljamo delo, ki je bilo začeto pred 25 leti; nadaljujemo ga v prepričanju, da na ta način ne koristimo le svoji zamejski skupnosti, temveč tudi miru in demokratičnemu razvoju pri nas in v svetu. Svojemu političnemu delu moramo seveda vliti nove vse-

bine, a ta prav gotovo ne more prezreti tiste vrednote, ki je bila in je za nas izven vsake razprave, to je avtonomno slovensko politično življenje. Nova vsebina se mora kazati predvsem navzven, in sicer tako, da bodo staliča naše politične organizacije vedno in čimbolj strokovno in znano utemeljena, pri čemer morejo veliko in odločno pomagati slovenski strokovni kadri, ki so izšli po vojni iz naših šol«.

Na koncu svojega poročila se je politični tajnik Štoka vrnil k sedanjemu dogajanju v državi in pri tem dejal: »Skrbi nas razvoj dogodkov, saj vemo, kako težko je bilo priti do dialoga med tu živječima ljudstvoma, kar smo imeli priložnost spoznati, ko smo se kot enakopravni partnerji začeli razgovarjati z levo sredino. Smo danes pred resnično drugačnimi časi, glede na to, da imamo

(dalje na 4 strani)

Naša prisotnost v krajevnih upravah

Rafko Dolhar:

KONZULTE SO VELIKA POLITIČNA PRIDOBITEV

Tržaški občinski odbornik dr. Rafko Dolhar je občnemu zboru podrobno poročal o delovanju tržaške občinske uprave, pri čemer je predvsem naglasil vlogo Slovenske skupnosti. »Sporazum, ki smo ga podpisali leta 1967 s strankami leve sredine in ga delno izpopolnili leta 1969 — je med drugim dejal — je predvideval nekaj točk, ki neposredno zadevajo koristi slovenskega prebivalstva v tržaški občini. Lahko trdimo, da so bile te točke v glavnem uresničene. Poleg tega smo uresničili še nekaj pomembnih postavk, ki jih sporazum ni predvideval».

Rafko Dolhar je navedel naslednje: publicizacija Slovenskega gledališča; ustanovitev slovenske strokovne šole; postavitev dvojezičnih napisov v treh naseljih tržaške občine; poimenovanje ulic po slovenskih kulturnikih v Bazovici; okrepitev prevajalske službe; namestitev psihologa za slovenske šole; namestitev enega slovenskega občinskega zdravnika in enega živinozdravnika; namestitev določenega števila zdravstvenih asistentk in ene socialne delavke.

Odkar je leta 1970 Slovenska skupnost dobila odborniško mesto in je dr. Dolhar postal odgovoren za socialno skrbstvo, je bilo poskrbljeno, da so se ustvarili pogoji, da so bili slovenski ljudje po svojih dobredelnih organizacijah deležni večje socialne pomoči. To delovanje je namreč prej bilo popolnoma zanemarjeno.

Občinski odbornik Dolhar je nato obširno spregovoril o pomenu krajevnih konzult, ki predstavljajo — kot je poudaril — veliko politično pridobitev za slovensko narodno skupnost, saj se v teh posvetovalnih organih v praksi uveljavlja pravica do uporabe slovenskega jezika. »Ni čudno, če se lajšti — je nadaljeval odbornik — o konzultah negativno izražajo. Prav tu pa je Slovenska skupnost izbojevala eno svojih največjih političnih zmag v tej mandatni dobi. Dobila je namreč skupno pet predstavnikov, tako da je s svojim zastopnikom prisotna v vseh tistih konzultah, na območju katerih živi večina slovenskega prebivalstva tržaške občine. Poleg tega ima še predsednika v konzultih za zahodni Kras. Tajniki konzult, ki imajo danes funkcijo bivših občinskih delegatov, dobro obvladajo slovenščino, v dveh konzultah pa je znanje slovenščine nezadostno, kar bo treba popraviti. Upravičeno lahko trdimo, da so konzulte ena poglavitnih političnih pridobitev, ki se je morda niti še ne zavedamo v zadostni meri. Dosledna uporaba slovenščine v krajevnih konzultah in v občinskih uradih pa je tudi odvisna od slovenskih ljudi; ali se je bodo ti dosledno posluževali, kot imajo ne samo pravico, temveč tudi dolžnost.»

Antek Terčon:

DVOJEZIČNA TOPONOMASTIKA DOKONČNO UREJENA

O položaju v devinsko-nabrežinski občini je občnemu zboru poročal občinski odbornik Antek Terčon. Potem ko je kritično ocenil določene škodljive pojave znotraj levosredinske koalicije, je odbornik podrobno navedel vse, kar je občinska uprava naredila za priznanje pravic slovenskega prebivalstva. Med drugim je omenil, da je bilo dokončno rešeno vprašanje dvojezične toponomastike, saj so bili postavljeni dvojezični krajevni napisi tudi v Sesljanu, Devinu in Štivanu, kjer so bili

nasilno odstranjeni pred 20 leti. V tej zvezi je tudi poudaril stalno skrb občinske uprave za strogo dvojezično uradovanje.

Za devinsko-nabrežinsko občino je danes največji problem — je nadaljeval Antek Terčon — vedno večja urbanizacija, ki gre odločno v škodo slovenskega značaja ozemlja. Če pojde tako dalje, se bo razmerje med dvema narodnostnima skupinama še bolj spremenilo v našo škodo, kar že danes izhaja iz izidov zadnjega ljudskega štetja. Kako temu odpomoči? Na razpolago je predvsem občinski regulacijski načrt, ki se sedaj spreminja. Morda kaže uvesti občutne omejitve za zazidalna zemljišča, vendar je treba pri tem pričakovati močan odpor domačinov, ki bi se v takem primeru čutili prizadete, ker bi njihova zemlja, vsaj trenutno, zgubila na vrednosti. Gre vsekakor za zelo pereč problem,

Lani je bilo precej dela z novim občinskim regulacijskim načrtom, ki je tudi po zaslugi Slovenske skupnosti prišel ponovno v razpravo občinskega sveta. Sedaj pa so največji problem zgoniške občine priseljenci, kajti družba SIT ADRIA, oziroma LLOYD ADRIATICO sta pri Briščikih zgradila kakih 150 stanovanj, to je celo naselje, imenovano »Girandole«. Tu je nastala največja vas v zgoniški občini; mnoga stanovanja so že zasedena in marsikatera družina je že dobila stalno bivališče. Zaradi tega je že letos vpisanih v slovenski vrtec v Zgoniku 15 italijanskih otrok. Nastane torej vprašanje, koliko časa bo še zgoniška občina narodnostno slovenska? Svetovalec Rebulja je poročal, da je Slovenska skupnost že večkrat poudarila v občinskem svetu, da odklanja vsako odgovornost za nadaljnjo spremembo narodnostne sestave občine. Pri tem pa je ob-

Slovenska skupnost je proti:

narodnemu zapostavljanju in zatiranju, asimilaciji, fašističnemu in vsakršnemu nasilju, cepljenju narodne enotnosti, socialnemu izkoriščanju in netenju sovraštva med narodi.

Slovenska skupnost je za:

uresničenje pravic slovenske narodnostne skupnosti, samostojne in enotne nastope Slovencev, čim trdnejšo povezanost med vsemi zamejskimi Slovenci, socialno pravičnost, mir ter prijateljstvo med narodi.

rešitev katerega terja jasne politične izbire. Podoben problem predstavljajo tudi pobude za turistično ovrednotenje celotne obale, zlasti Sesljskega zaliva. Tudi tu je treba skrbeti, da ne bomo imeli domačini od vsega predvidenega razvoja prevelike škode, oziroma da bi imeli od tega celo kako korist.

Devinsko-nabrežinska občina naglo spreminja svoje lice, sedanji birokratski in upravni občinski aparat pa nikakor ne more spremljati tega razvoja. Od tod prizadevanja občinske uprave za njegovo korenito preureditev, kar pa povzroča težave tudi v okviru levosredinske večinske koalicije. Zato je odbornik Terčon predlagal, naj bi Slovenska skupnost zahtevala, da se odnosi znotraj te koalicije čimprej temeljito preverijo.

Vladimir Rebulja:

ODKLANJAMO ODGOVORNOST ZA SPREMINJANJE NARODNOSTNE SESTAVE

Voditelj svetovalske skupine Slovenske skupnosti v zgoniškem občinskem svetu Vladimir Rebulja, je v svojem obširnem poročilu obrazložil položaj v svoji občini. Pri tem je najprej obžaloval, da se občinski svet odločno premalo sestaja, tako da so občinski svetovalci Slovenske skupnosti, ki so v opoziciji, premalo obveščeni o dogajanju v občinski upravi. Ne glede na to so si svetovalci vselej prizadevali, da bi s konkretnimi predlogi prispevali k reševanju posameznih problemov, pri čemer so predvsem skrbeli za polno izvajanje načela dvojezičnosti.

žaloval, da ni našla pri vladajoči večini potrebnega razumevanja. Gre vsekakor za vprašanje, ki ga bo morala Slovenska skupnost globlje proučiti ter tudi narediti ustrezne politične zaključke.

Glavko Petaros:

PRAVILNOST NAŠIH STALIŠČ

Voditelj svetovalske skupine Slovenske skupnosti v dolinskem občinskem svetu Glavko Petaros je na občnem zboru poudaril, kako si njegova skupina stalno prizadeva, da bi s konkretnimi predlogi in pobudami prispevala k rednemu poteku občinske uprave. Od važnejših dogodkov v dolinski občini je Glavko Petaros navedel sklep o pobratimstvu z mestom Kočevje v Sloveniji. Ob tej priložnosti so svetovalci Slovenske skupnosti predlagali, naj bi dolinska občina navezala tesne stike tudi z ostalimi občinami v Sloveniji, predvsem s tistimi, ki mejijo z dolinsko.

Svetovalec Petaros je dalje omenil atentat na dolinski naftovod, ki za srečo ni povzročil smrtnih žrtev, prizadejal pa je veliko gmodno škodo. Svetovalec je v tej zvezi poudaril, kako je bilo pravilno stališče Slovenske skupnosti, ki je od vsega začetka nasprotovala gradnji naftovodnih zbiralnikov v dolinski občini, saj ne predstavljajo nevarnosti samo za Dolino, temveč tudi za širše področje na Primorskem. Vsekakor se sedaj strinjamo z zahtevo, naj se naftovodne naprave dobro zaščitijo in naj se čimprej poravnata škoda, ki jo je atentat povzročil domačinom, oziroma njihovem imetju.

Kandidati liste Slovenske skupnosti za občinske volitve v Trstu

1. **Dolhar Rafko** - zdravnik, dosedanji občinski odbornik, Trst;
2. **Pahor Boris** - neodvisni kandidat Slov. levice, slovenski pisatelj, Trst;
3. **Udovič Peter** - član SDZ, trgovec, Trst;
4. **Žetko Edmund** - neodvisni kandidat Slov. levice, šolski ravnatelj, Trst;
5. **Mljač Franc** - svetoivanski rajonski svetnik Slov. skupnosti, uradnik, Trst;
6. **Sosič Zoran** - član SDZ, kmetovalec, Opčine;
7. **Ažman Marino** - rajonski svetnik Slov. skupnosti, uradnik, Rojan - Greta;
8. **Bajc Marjan** - profesor, Sv. Ivan;
9. **Bak Anton** - trgovec, Sv. Ivan;
10. **Bole Anton** - kmetovalec, Rojan;
11. **Brce, por. Ozbič Marija** - učiteljica, Bazovica;
12. **Bratuž, por. Petje Bogdana** - gledališka igralka, Trst;
13. **Černe Dušan** - časnikar, Trst;
14. **Čotar Jože** - delavec, Opčine;
15. **Debelis Alojz** - kmetovalec, Kolonkovec;
16. **Gerdol Joško** - radijski napovedovalec, Rocol;
17. **Kalc Slavko** - pristaniški delavec, Prosek;
18. **Kopitar, por. Ofizia Stana** - radijska igralka, Trst;
19. **Košuta Viktor** - obrtnik, Sv. Križ;
20. **Krapež Boris** - uradnik, Sv. Ivan;
21. **Lavrenčič Just** - delavec, Katinara;
22. **Marc Ignac** - trgovec, Sv. Jakob;
23. **Merkuža, por. Štepančič Anica** - gospodinja, Sv. Križ;
24. **Maver Marij** - uradnik, Trst;
25. **Mikulus Ana** - uradnica, Trst;
26. **Mužina Marta** - kmetovalka, Gropada;
27. **Nadlišek Marcel** - trgovec, Katinara;
28. **Pertot, por. Kokorovec Maja** - profesorica, Trst;
29. **Roberti, por. Pavletič Ondina** - učiteljica, Škedenj;
30. **Rudolf Aleksander** - časnikar, Trst;
31. **Rutar Boris** - škedenjski rajonski svetnik Slov. skupnosti, študent, Škedenj;
32. **Sancin Josipina** - gospodinja, Škedenj;
33. **Sedmak Emil** - uradnik, Sv. Križ;
34. **Sedmak Mario** - predsednik rajonske konzulte Prosek - Sv. Križ, obrtnik, Sv. Križ;
35. **Selj Adriana** - uradnica, Rojan;
36. **Sirk David** - upokojenec, Sv. Križ;
37. **Starc Milan** - zdravnik, Kontovel;
38. **Škrinjar Stanko** - šolski ravnatelj, Lonjer;
39. **Španger, por. Pertot Josipina**, - gospodinja, Barkovlje;
40. **Štoka Jernej** - delavec, Kontovel;
41. **Štokelj Zorko** - obrtnik, Rojan;
42. **Vremec Milan** - rajonski svetnik Slov. skupnosti za Opčine - Trebče - Bazovica, uradnik, Opčine;
43. **Žagar Josip** - delavec, Rojan;
44. **Žerjal Aleksander** - uslužbenec, Sv. Ivan;
45. **Žerjal Edi** - uradnik, Rojan.

ČLANI VODSTVENIH ORGANOV SLOVENSKE SKUPNOSTI

Občni zbor Slovenske skupnosti je izvolil nove člane vodstvenih organov.

Predsedstvo občnega zbora sestavljajo: inž. Milan Sosič, prof. Janko Jež in prof. Marijan Bajc.

Svet Slovenske skupnosti pa sestavljajo: dr. Zorko Harej, dr. Franc Mljač, dr. Drago Legiša, Marij Maver, dr. Teofil Simčič, Sergij Kocjančič, Saša Martelanc, Dušan Černe, Livij Valenčič, inž. Vladimir Vremec, dr. Aldo Stefančič, Saša Rudolf, prof. Maks Šah, Antek Terčon, Igor Tuta, Silvester Metlika, Polde Tomadin, Ivo Jevnikar, Martin Breclj, Alenka Rebula, Gianni Kokorovec, Mario Zehar, Boris Rutar.

Člani sveta so še: deželni svetovalec dr. Drago Štoka, pokrajinski odbornik inž. Milan Sosič, občinski odbornik dr. Rafko Dolhar, voditelj svetovalske skupine v Dolini Glavko Petaros, voditelj svetovalske skupine v Zgoniku Vladimir Rebula, voditelj svetovalske skupine na Repentabru Karlo Guštin.

Svet Slovenske skupnosti je na prvi seji izvolil predsednika, podpredsednika in tajnika, političnega tajnika in člane Izvršnega odbora. **Predsednik sveta Slovenske skupnosti** je dr. Zorko Harej; **podpredsednik** je Dušan Černe, **tajnik** pa Boris Rutar. **Politični tajnik** je dr. Drago Štoka, **člani Izvršnega odbora** pa so: dr. Rafko Dolhar (namestnik političnega tajnika), dr. Franc Mljač, dr. Drago Legiša in prof. Maks Šah.

Solidarnost z rojaki na Koroškem

Občni zbor Slovenske skupnosti z dne 8. oktobra 1972 je z ogorčenjem in veliko zaskrbljenostjo vzel na znanje najnovejše dogodke na Koroškem, kjer so nazadnjaške in šovinistične sile sprožile široko razpredeno akcijo proti dvojezičnim krajevnim napisom, ki so jih v zadnjem času postavile avstrijske oblasti, s čimer so vsaj delno skušale uveljaviti določila avstrijske državne pogodbe v korist slovenske manjšine na Koroškem.

Globoko prepričan, da tolmači voljo in čustvovanja ne samo svojih članov, temveč vseh Slovencev, kjerkoli bivajo, občni zbor Slovenske skupnosti smatra omenjeno akcijo nemških nacionalistov in neonacistov za pravi atentat na najosnovnejše pravice svojih rojakov na Koroškem, atentat, ki ima izrazit teroristični značaj.

Zaradi tega občni zbor to sramotno akcijo najodločneje obsoja in zahteva, naj

ji pristojne oblasti takoj naredijo konec ter izvršitelje in njihove navdihovalce najstrožje kaznujejo.

Slovenska skupnost meni, da slovenski narod ne more več mirno prenašati, da se tako grobo žalijo in teptajo njegove temeljne pravice, njegova čast in njegovo dostojanstvo, ter izraža groboko prepričanje, da bo tudi danes, kot je dokazal zlasti v bližnji preteklosti, znal sam primerno braniti in ohraniti svoj obstoj.

Svojim rojakom na Koroškem občni zbor Slovenske skupnosti izraža polno solidarnost.

V novo desetletje!

(nadaljevanje z 2. strani)

sredinsko vlado? Nadaljnji razplet dogodkov bo pokazal, ali je naša bojazen utemeljena. Jasno pa je, da bo Slovenska skupnost še dalje vodila svoj odločni boj ter si na vseh ravneh prizadevala, da bo skupno z ostalimi demokratičnimi silami dosegla rešitev in ureditev vprašanj, ki naše ljudstvo pobilže zanimajo. Svoj govor je Drago Štoka zaključil z besedami, ki so bile natiskane na lepaku za občni zbor. Te so: Slovenska skupnost je proti narodnemu zapostavljanju in zatiranju, je proti asimilaciji, proti fašističnemu in vsakršnemu nasilju, proti cepljenju narodne enotnosti, proti socialnemu izkoriščanju in netenju sovraštva med narodi. Slovenska skupnost je za uresničenje pravic slovenske narodnostne skupnosti, je za samostojne in enotne nastope Slovencev, je za čim trdnejšo povezanost med vsemi zamejskimi Slovenci, je za socialno pravičnost in za mir ter prijateljstvo med narodi.

Odgovorni urednik: Dr. Dragomir Legiša
Za politično vsebino člankov odgovarja izvršni odbor Slovenske skupnosti - Tisk Graphart-Trst

Iz resolucije občnega zbora

Člani Slovenske skupnosti, zbrani na rednem občnem zboru v Trstu dne 8. oktobra 1972 soglasno ugotavljajo, da je reševanje narodnostnih vprašanj Slovencev v deželi Furlaniji-Juljski krajini ter Slovencev na Koroškem nezadovoljivo. Pribijajo, da so v zvezi z reševanjem slovenske problematike predvsem važni dvojezični napisi v vseh krajih, kjer živi slovenska narodnostna skupnost. Protestirajo, ker doslej še niso bili postavljeni dvojezični napisi nikjer v Kanalski dolini in Beneški Sloveniji in da so bili samo delno in nezadostno postavljeni na Tržaškem, Goriškem in zadnji čas na Koroškem.

Ogorčeno ugotavljajo, da so delno postavljeni slovenski napisi na Koroškem in Trža-

škem bili zadnje čase predmet šovinističnih in fašističnih izpadov. Zaradi tega pozivajo odgovorne oblasti, naj takoj napravijo vse, da se šovinistični izgredi preprečijo ter da se postavijo v vseh krajih v zamejstvu, kjer žive Slovenci, dvojezični napisi, tako kot predvidevajo ustavna določila, mednarodne pogodbe, obstoječi zakoni in naravno pravo.

Člani Slovenske skupnosti sklenejo, da se resolucija o teh problemih, izglasovana na današnjem občnem zboru, pošlje Združenim narodom v New York, mednarodnemu sodišču v Haagu, vladama v Rimu in na Dunaju, deželima vladama v Celovcu in Trstu ter v vednost vladama SFRJ v Beogradu in SRS v Ljubljani ter avstrijskemu konzulu v Trstu.